

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013200634
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1013200634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a Mgr. Viliama Pohančeníka v právnej veci navrhovateľa: C.. F. X., F. záhrady 1, V., zastúpený: JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát, Nezábudková 22, Bratislava, proti odporcovi: Mestská časť Bratislava - Ružinov, Mierová 21, Bratislava, o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave návrh z a m i e t a.

Účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava II dňa 06.07.2012 sa navrhovateľ domáhal vydania predbežného opatrenia podľa § 74 O.s.p. a § 250v ods. 1 O.s.p., aby súd prikázal odporcovi zastaviť ako predčasné konanie o odstránení stavby z 05.06.2012, č.j. SÚ/CS 3066/2012/9/AZA a súčasne aby zakázal odporcovi vydať rozhodnutie o odstránení stavby a to až do času riadneho, zákonného vyjadrenia odporcu ako stavebného úradu vo veci ohlásenej jednoduchej stavby zo dňa 28.08.2011 v zmysle § 57 ods. 2 stavebného zákona.

Vo svojom návrhu uviedol, že odporcovi doručil dňa 28.08.2011 podanie podľa § 55 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona - ohlásenie jednoduchej stavby v zmysle § 139b ods. 1 stavebného zákona, ktorý nebol v rozpore s územno-plánovacími dokumentmi Hlavného mesta SR. Odporca však do podania návrhu (06.07.2012) v zmysle § 57 ods. 2 a § 61 stavebného zákona nereagoval a konal ďalej tak, ako keby navrhovateľove ohlásenie jednoduchej stavby vôbec nikdy neexistovalo.

Navrhovateľ uviedol, že s ohľadom na svoje negatívne skúsenosti so samosprávou z minulosti uplatnil svoje ústavné právo v zmysle čl. 32 Ústavy SR a v zmysle § 54 stavebného zákona začal s uskutočňovaním svojej jednoduchej stavby. Odporca naďalej ignoroval všetky podania navrhovateľa, ktorými sa tento dožadoval zákonného postupu v jeho veci, pričom porušoval § 3 i ďalšie ustanovenia správneho poriadku.

Nezákonnosti odporcu voči navrhovateľovi spočívali podľa navrhovateľa falšovaní skutkového i právneho stavu veci vydaním rozhodnutia o zastavení stavebných prác na pozemku, bez akéhokoľvek relevantného dôvodu a navyše s nesprávnym poučením, že toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom. Takýmto spôsobom bolo navrhovateľovi odňaté právo na súdnu ochranu.

V ďalšom konaní odporca pokračoval s antidatovaním a dodatočným fabrikovaním zasielaných písomností skomoleného obsahu, falšovaním podpisov na doručenkách s cieľom predstierať, že navrhovateľ buď neodpovedá, alebo že odmietol zásielku od odporcu prevziať.

Vytrvalé, nezákonné popieranie existencie ohlásenia jednoduchej stavby doznalo podľa navrhovateľa vyvrcholenia zaslaním listiny zo dňa 05.06.2012, ktorým odporca oznámil začatie konania o odstránení stavby. Navrhovateľ ďalej uviedol, že využíval inštitút sťažnosti, avšak bez výsledku.

Záverom svojho podania navrhovateľ uviedol, že naliehavý právny záujem na vydaní predbežného opatrenia vidí v tom, že vo veci ohlásenej jednoduchej stavby doposiaľ nevyslovil odporca súhlas, alebo nejakú zákonom zdôvodnenú požiadavku v súlade so stavebným zákonom, čo bol povinný urobiť podľa § 57 ods. 2 a § 61 stavebného zákona. Ďalej odporca svojim konaním narušuje vlastnícke právo navrhovateľa k nehnuteľnosti, na ktorej je akákoľvek činnosť v dôsledku nezákonných a neodôvodnených krokov odporcu znemožnená. Konanie o odstránenie stavby začaté dňom 10.07.2012 znemožňuje navrhovateľovi ústavou zaručenú slobodu nerušeného vlastníckeho práva na nehnuteľnosti ako stavebníkov. K odstráneniu začatej malej stavby, ktorá ako budúci celok je navrhovateľom preukázateľne definovaná v zmysle § 139b ods. 1 stavebného zákona, neexistuje žiaden právny dôvod. Oznámením začatia konania o odstránení stavby je vážne ohrozené vlastnícke právo navrhovateľa. Navrhovateľ dodal, že pre vydanie predbežného opatrenia svedčí aj postup podľa 250v ods. 1 O.s.p., pretože vyššie popísaným zásahom odporcu, ktorý nie je rozhodnutím hrozí navrhovateľovi ujma.

Okresný súd Bratislava II uznesením č.k. 17C/132/2012-23 zo dňa 16.07.2012 konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil, a to z dôvodu, že v prejednávanej veci nejde o občiansko-právny vzťah, ale o vzťah stavebno-právny, ktorý súd nie je oprávnený pre nedostatok svojej právomoci riešiť. Súd poukázal na to, že navrhovateľ využil svoje zákonné možnosti a proti rozhodnutiu odporcu podal odvolanie na krajský stavebný úrad.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 14Co/379/2012-37 zo dňa 11.09.2012 tak, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko považoval rozhodnutie za predčasné, pretože prvostupňový súd nevenoval náležitú pozornosť návrhu navrhovateľa, ktorý sa v ňom odvoláva nielen na ustanovenie § 74 O.s.p., ale aj na ustanovenie § 250v ods. 1 O.s.p., o ktorom fakticky nebolo rozhodnuté.

Okresný súd Bratislava II viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyjadrenom v jeho rozhodnutí vyzval uznesením č.k. 17C/132/2012-14 zo dňa 05.11.2012 navrhovateľa, aby doplnil svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia o špecifikáciu, čoho sa mieni domáhať v konaní vo veci samej, ďalej o dôvody návrhu, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, o odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Žiadal špecifikovať, v čom spočíva zásah správneho orgánu do navrhovateľových práv, aký je petit predbežného opatrenia o tiež označiť nehnuteľnosť, ktorej sa má týkať tak, aby bol návrh jasný, určitý a vykonateľný.

Na uznesenie Okresného súdu Bratislava II reagoval navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 27.11.2012, pričom uviedol, že podaním návrhu proti odporcovi sa domáha zákonom predpísaného stanoviska odporcu a jeho zložky (stavebného úradu) v zmysle § 57 ods. 2 stavebného zákona vo veci jeho ohlásenia jednoduchej stavby zo dňa 31.08.2011 na jeho pozemku parc. č. 171/4 zapísanom na liste vlastníctva č. 2697. Toto vyjadrenie stavebného úradu je podľa navrhovateľa podkladom k ďalším postupom pri realizácii ohlásenej jednoduchej stavby v zmysle § 139 ods. 1 stavebného zákona a potom ďalších súvisiacich postupov v zmysle stavebného zákona a správneho poriadku.

Navrhovateľ uviedol, že svoj nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, zdôvodňuje tým, že odporca je odhodlaný konať predčasne bez toho, že by mal spoľahlivo a pravdivo zistený skutkový a právny stav a existuje riziko vydania rozhodnutia, ktorého realizácia by navodila stav, ktorý by sa dal reparať iba s vynaložením mimoriadneho úsilia a s vynakladaním ďalších finančných prostriedkov za právnu asistenciu. Uviedol, že návrhom na nariadenie predbežného opatrenia ako poškodený sa prostredníctvom súdu dovoľáva takého konania, v ktorom správny orgán (odporca) už nebude mať autoritatívne postavenie, ale už bude účastníkom konania s rovnakými právami ako navrhovateľ. Naplnením nezákonného postupu začatia konania o odstránení stavby, ktorým by bolo vydanie

rozhodnutia o odstránení stavby, hrozí ujma veľkého materiálneho a finančného rozsahu, ktorým by navrhovateľ bol bezdôvodne poškodzovaný. Tvrdil, že odporca svojim konaním narušuje právo navrhovateľa slobodne nakladať v zmysle zákona so svojim majetkom, na ktorom má zámer realizovať stavbu. Pre nedôvodné prekážky zo strany odporcu proti navrhovateľovi je akákoľvek stavebná činnosť v dôsledku týchto nezákonných a neodôvodnených krokov znemožnená.

Navrhovateľ upresnil svoj žalobný návrh tak, že žiadal, aby sa odporcovi - Mestskej časti Bratislava Ružinov, zastúpenej C.. Y. P., starostom tejto mestskej časti, ako orgánu verejnej správy - samosprávy, ktorej je zverená pôsobnosť stavebného úradu na území Mestskej časti Bratislava - Ružinov, uložila povinnosť zdržať sa pokračovania (predčasným správny aktom) v začatom konaní o odstránení stavby č.j. SÚ/CS 3066/2012/9/AZA zo dňa 05.06.2012, stavebníka Ing. F. X., na jeho pozemku parc. č. XXX/X, k.ú. E., a to do času, pokiaľ riadne, zákonne, odporca vyjadrí svoje stanovisko ako stavebný úrad k ohláseniu jednoduchej stavby C.. F. X. v zmysle ust. § 57 ods. 2 stavebného zákona.

Uznesením č.k. 17C/132/2012-70 zo dňa 11.03.2013 Okresný súd Bratislava II postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave ako vecne a miestne príslušnému súdu podľa § 250v, § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 O.s.p.

Výzvou zo dňa 06.05.2013 Krajský súd v Bratislave vyzval navrhovateľa, aby sa písomne vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a aby vyčíslil výšku náhrady trov konania, ktoré si v konaní uplatňuje. Na túto výzvu reagoval navrhovateľ podaním zo dňa 23.05.2013, v ktorom uviedol, že nie je mu známe, kto konkrétne je zákonným sudcom, požaduje presnú informáciu o zložení senátu z dôvodu, aby prípadne mohol vzniesť námietku zaujatosti voči senátu, resp. niektorému zo sudcov a až následne sa môže vyjadríť k tomu, či súhlasí alebo nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a k trovám konania.

Listom doručeným právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 10.06.2013 Krajský súd v Bratislave informoval navrhovateľa o zložení senátu, ktorému bola vec pridelená. Navrhovateľ listom doručeným dňa 13.06.2013 vyčíslil trovy právneho zastúpenia, ktoré pre prípad úspechu v konaní žiada nahradiť, uviedol, že netrvá na tom, aby súd vec prejednal a rozhodol v rámci nariadeného pojednávania a tiež že nevznáša námietku zaujatosti voči senátu ani voči sudcom tvoriacim tento senát.

Odporca sa vyjadril k návrhu písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 21.06.2013, návrh považoval za nedôvodný a žiadal ho zamietnuť. Návrh navrhovateľa (zo dňa 04.07.2012), ktorý bol doplnený podaniami zo dňa 22.11.2012 a 20.02.2013, považoval za zmätočný, pretože sa na jednej strane domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, na druhej strane ponecháva argumentáciu v prospech nariadenia predbežného opatrenia, ktorého sa domáhal vo svojom pôvodnom návrhu. Odporca tvrdil, že neboli naplnené zákonné predpoklady návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v zmysle § 250v a nasl. O.s.p. a návrh je podľa nedôvodný a nepripustný.

V prvom rade nebola podľa odporcu splnená podmienka podľa § 250v ods. 1 O.s.p. pre ochranu proti zásahu orgánu verejnej správy. K tvrdeniam navrhovateľa, že odporca vydal rozhodnutie o odstránení stavby č. SÚ/CS 3066/2012/14/AZA -10 zo dňa 24.07.2012 bez riadneho zistenia skutkového stavu na mieste samom, odporca uviedol, že navrhovateľ i v rámci odvolacieho konania proti uvedenému rozhodnutiu namietal, že mu štátny stavebný dozor nebol oznámený, avšak uvedené nie je zákonom stanovená povinnosť stavebného úradu.

Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že svojim návrhom sa domáha i zákonom predpísaného vyjadrenia stanoviska odporcu v zmysle § 57 ods. 2 stavebného zákona, odporca bol toho názoru, že sa už k ohláseniu jednoduchej stavby vyjadril v zmysle vyššie uvádzaného ustanovenia zákona a to svojim listom č. SÚ/CS-14211/2011/2/AZA zo dňa 26.09.2011, ktorým vyzval navrhovateľa k doplneniu podania o právoplatné územné rozhodnutie vydané na navrhovateľom ohlasovanú jednoduchú stavbu, a to v súlade s § 55 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona.

Odporca svojim oznámením č. SÚ/CS 14211/2011/5/AZA zo dňa 24.11.2011 začal z vlastného podnetu konanie o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a ods. 1 s použitím § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona a súčasne navrhovateľa ako stavebníka vyzval okrem iného na predloženie žiadosti o dodatočné

povolenie stavby podľa § 8 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Nakoľko navrhovateľ nepredložil ani v zmysle výzvy žiadosť o dodatočné stavebné povolenie na jednoduchú stavbu a ani ďalšie požadované náležitosti v určenej lehote, vydal odporca dňa 24.07.2012 rozhodnutie o odstránení stavby č. SÚ/CS 3066/2012/14/AZA -10. Navrhovateľ sa proti predmetnému rozhodnutiu odvolal a odporca postúpil odvolanie príslušnému odvolaciemu orgánu. Rozhodnutie o odstránení stavby č. SÚ/CS 3066/2012/14/AZA -10 zo dňa 24.07.2012 potvrdil odvolací orgán (niekdajší Obvodný úrad Bratislava) svojím rozhodnutím č. A/203/901/MRV zo dňa 05.03.2013.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal postup odporcu a dospel k záveru, že návrh je potrebné ako nedôvodný zamietnuť podľa § 250v ods. 4 O.s.p., pretože postup odporcu bol v súlade so zákonom.

Podľa § 250v ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 3 O.s.p. návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 250v ods. 4 O.s.p. súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že listom zo dňa 31.05.2011 navrhovateľ ohlásil na stavebný úrad odporcu drobnú stavbu na pozemku parc. č. XXX/X - zabezpečovacie práce, ktorých cieľom bolo zvýšiť mechanickú odolnosť a stabilitu murovaného plotu na pozemku. Stavebný úrad odpovedal listom č. SÚ/CS 9600/2011/2/Mad zo dňa 06.06.2011, ktorým podané ohlásenie drobnej stavby vyhodnotil ako udržiavacie práce v zmysle § 139b ods. 15 písm. a/ stavebného zákona, na ktoré nie je potrebné ohlásenie príslušnému stavebnému úradu.

Navrhovateľom dňa 31.08.2011 podal na stavebný úrad ohlásenie jednoduchej stavby - rodinný dom na pozemku parc. č. XXX/XXXX zapísaný Správou katastra pre Hl. mesto SR Bratislavu na LV č. XXXX, k.ú. Ružinov.

Stavebný úrad vyzval navrhovateľa ako stavebníka listom č. SÚ/CS 14211/2011/2/AZA zo dňa 26.09.2011, aby svoje podanie (ohlásenie jednoduchej stavby) doplnil o právoplatné územné rozhodnutie, nakoľko podľa § 55 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona ohlásenie stavebnému úradu postačí pri jednoduchej stavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí. Podľa záznamu od poštového doručovateľa uvedenom na obálke k tejto písomnosti, navrhovateľ si túto zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Na základe podnetu vlastníčky susednej nehnuteľnosti, že sa na hranici jej pozemku realizuje nadstavba oplotenia navrhovateľa, bol dňa 06.10.2011 vykonaný na mieste štátny stavebný dohľad, ktorý konštatoval, že na parcele č. XXX/X k.ú. Ružinov vo vlastníctve navrhovateľa je realizovaná neidentifikovateľná stavba nad rámec ohlásenia drobnej stavby. Orgán štátneho stavebného dohľadu písomne vyzval listom č. SÚ/15856/2011/vl. 1/MAD zo dňa 07.10.2011 navrhovateľa podľa § 102 ods. 5 písm. a/ stavebného zákona, aby zastavil stavebné práce vykonávané nad rámec pôvodného ohlásenia drobnej stavby - oplotenia. Ako vyplýva z informácie od poštového doručovateľa uvedenej na obálke, navrhovateľ si túto zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Dňa 28.10.2011 bol opakovane na stavbe vykonaný štátny stavebný dohľad, pri ktorom bolo overené, že navrhovateľ ďalej pokračuje s nepovolenou stavebnou činnosťou, ktorá spočívala v realizovaní

betónového skeletu prvého nadzemného podlažia neidentifikovanej stavby. Odporca vydal rozhodnutie č. SÚ/CS 15856/2011/2/MAD/ZAR zo dňa 28.10.2011 o zastavení stavby podľa § 102 ods. 2 stavebného zákona, ktoré si navrhovateľ prevzal dňa 08.11.2011 na pošte. Proti tomuto rozhodnutiu podal dňa 18.11.2011 navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol niekdajší Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím č. A/2012/1240/KJ zo dňa 16.02.2012 (právoplatné dňa 26.03.2012), ktorým zmenil rozhodnutie vydané prvostupňovým správnym orgánom (odporcom) vo výrokovej časti tak, že nahradil text v znení: „na nepovolenej, neidentifikovateľnej stavbe“ textom v znení: „na nepovolenej stavbe „rodinný dom“, ktorá bola ohlásená podaním doručeným stavebnému úradu dňa 31.08.2011“. V ostatnej časti ponechal prvostupňové rozhodnutie nezmenené.

Listom zo dňa 24.11.2011 č. SÚ/CS 14211/2011/5/AZA (nie je k nemu pripojená doručka preukazujúca doručenie navrhovateľovi) odporca oznámil navrhovateľovi začatie konania podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona o odstránení stavby „jednoduchá stavba - rodinný dom“ a zároveň ho vyzval podľa § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona na predloženie dokladov (žiadosť o dodatočné povolenie stavby podľa § 8 vyhlášky č. 453/2000 Z.z.), najneskôr do 60 dní od doručenia výzvy. V oznámení sa konštatuje, že konanie sa začína z vlastného podnetu správneho orgánu, z dôvodu, že navrhovateľ ako stavebník uskutočnil stavbu predtým, ako bolo vydané rozhodnutie podľa stavebného zákona. Poukazujúc na ustanovenie § 88a ods. 2 a 6 stavebného zákona upozornil, že ak vlastník stavby nepredloží v určenej lehote požadované podklady, alebo ak sa preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby, a takto bude postupovať stavebný úrad aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby.

Navrhovateľ na oznámenie o začatí konania (zo dňa 24.11.2011) reagoval listom zo dňa 09.12.2011, v ktorom začatie konania o dodatočnom povolení stavby označil ako „jasný podvod“. Vo svojom liste, ktorý je plný invetív smerovaných voči starostovi odporcu a zamestnancom stavebného úradu, navrhovateľ poprel dôvodnosť začatia konania, pričom tento stav bol podľa jeho názoru zapríčinený nečinnosťou a nezákonným postupom stavebného úradu.

Odporca zaslal navrhovateľovi oznámenie o začatí konania o odstránení stavby č. SÚ/SC 3066/2012/5/AZA zo dňa 17.05.2012, v ktorom oznámil termín konania ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním dňa 05.06.2012. Odporca list prevzal dňa 25.05.2012, pojednávania sa nezúčastnil, pričom svoju neúčast' ospravedlnil. K samotnému konaniu sa navrhovateľ nevyjadril.

Odporca vo veci konania o odstránení stavby opakovane určil termín ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním na 10.07.2012 listom č. SÚ/CS 3066/2012/9/AZA zo dňa 05.06.2012. Navrhovateľ list prevzal dňa 19.06.2012. Reagoval naň oznámením, že na zastupovanie v konaní o odstránení stavby poverí JUDr. W. T.. Plnú moc do spisu (ani dodatočne) nezaložil. Navrhovateľ (ani jeho prípadný zástupca) sa pojednávania nezúčastnil, pričom zaslal odporcovi list, v ktorom mu oznámil, že konanie o odstránení jeho stavby považuje za nezákonné a ústne pojednávanie má za nezákonný akt, preto sa ho nemieni zúčastniť on ani jeho právna zástupkyňa.

Ďalej z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že dňa 24.07.2012 odporca vydal rozhodnutie, ktorým nariadil odstránenie predmetnej stavby podľa § 88 ods. 1 písm. b/, § 88a ods. 2, § 88a ods. 6 písm. a/ a § 92 ods. 2 a 3 stavebného zákona v spojení s § 25 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z.z.. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Obvodný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, rozhodnutím č. A/2013/901/MRV zo dňa 05.03.2013 tak, že odvolanie navrhovateľa zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie o odvolaní napadol navrhovateľ žalobou na súde podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pričom v čase rozhodovania tunajšieho súdu vo veci konal Najvyšší súd SR o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 102/2013 zo dňa 27.03.2014, ktorým bola žalobca navrhovateľa zamietnutá.

Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 55 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona ohlásenie stavebnému úradu postačí pri jednoduchej stavbe, jej prístavbe a nadstavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí.

Podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohlášeniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

Podľa § 57 ods. 2 stavebného zákona stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres a ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), k písomnému oznámeniu pripojí overenú projektovú dokumentáciu. Stavebník môže začať uskutočňovať ohlásenú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce do dvoch rokov odo dňa jeho doručenia stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad neurčí inak.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 3 stavebného zákona ak vlastník stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby, alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88a ods. 5 stavebného zákona ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 6 stavebného zákona stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

- a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby,
- b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Podľa § 139b ods. 1 stavebného zákona jednoduché stavby sú

- a) bytové budovy, ktorých zastavaná plocha nepresahuje 300 m², majú jedno nadzemné podlažie, môžu mať aj jedno podzemné podlažie a podkrovie,
- b) stavby na individuálnu rekreáciu,
- c) prízemné stavby a stavby zariadenia staveniska, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a výšku 15 m,
- d) oporné múry,
- e) podzemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a hĺbka 6 m.

Podľa § 18 ods. 1 správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

Konanie podľa § 250v a nasl. O.s.p. je inštitútom súdnej ochrany pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym správnym aktom. Zásah je nezákonným resp. v širšom slova zmysle protiprávnym, ak ide o útok orgánu verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby, spočívajúci v postupe orgánu verejnej správy, v jeho činnosti (úkon, pokyn), prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. právo na život, právo na osobnú slobodu, právo na ochranu vlastníctva, právo na ochranu obydli a pod.). Takýto zásah orgánu verejnej správy nemôže súd zrušiť, môže však správne orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval, a ak je to možné, správne orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom.

Súdne konanie je zárukou, že súd vyslovením povinnosti odporcu nepokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom, vytvorí reálny predpoklad na eliminovanie nezákonného stavu, ktorý vznikol protiprávnym konaním, prípadne aj nekonaním orgánu verejnej správy (rozh. Najvyššieho súdu SR 3SŽ/ 2/2009). Cieľom ochrany podľa § 250v O.s.p. je ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba nemôže brániť inými prostriedkami.

Základom návrhu podľa § 250v O.s.p. je tvrdenie o nezákonnosti zásahu, ktorý nie je rozhodnutím, a o tom, že týmto zásahom bola fyzická osoba alebo právnická osoba dotknutá na svojich právach a chránených záujmoch. Priebeh konania je určený účelom tohto konania. Súd skúma zákonnosť zásahu orgánu verejnej správy z hľadiska dôvodov vymedzených v návrhu. Pre poskytnutie súdnej ochrany musí byť preukázané, že nezákonný zásah stále trvá aj s dôsledkami, ktoré tvrdil navrhovateľ v podanom návrhu, resp. že hrozí jeho opakovanie (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6SŽ/153/2003). Prípustnosť návrhu je podmienená vyčerpaním opravných prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Prvou podmienkou poskytnutia súdnej ochrany pred nezákonným zásahom správneho orgánu je nezákonnosť zásahu, teda zistenie takého porušenia práv fyzickej alebo právnickej osoby postupom správneho orgánu, ktorý je v rozpore s právnymi predpismi. Nezákonnosť zásahu odporcu videl navrhovateľ v tom, že odporca svojim konaním narušuje jeho vlastnícke právo, koná o odstránení stavby, ako keby navrhovateľove ohlásenie jednoduchej stavby vôbec nikdy neexistovalo a napriek tomu, že vo veci ohlásenej jednoduchej stavby doposiaľ nevyslovil súhlas alebo zákonom zdôvodnenú požiadavku.

V konaní bolo zistené, že navrhovateľ dňa 31.08.2011 podal na stavebný úrad odporcu ohlásenie jednoduchej stavby - rodinný dom na pozemku v jeho vlastníctve. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že odporca na vyššie uvedené podanie navrhovateľa nijako nereagoval. Ako vyplýva z administratívneho spisu, listom č. SÚ/CS-14211/2011/2/AZA zo dňa 26.09.2011 bol navrhovateľ vyzvaný, aby predložil odporcovi právoplatné územné rozhodnutie vydané na navrhovateľom ohlasovanú jednoduchú stavbu. Pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, sa vyžaduje stavebné povolenie (§ 55 ods. 1 stavebného zákona). Súd poukazuje na ustanovenie § 55 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona, podľa ktorého ohlásenie stavebnému úradu postačí pri jednoduchej stavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí. Súdu je nad všetky pochybnosti zrejmý legitímny zámer odporcu, ktorý mohol vydať súhlas s uskutočnením jednoduchej stavby na základe oznámenia navrhovateľa (zo dňa 31.08.2011) len v prípade existencie územného rozhodnutie, v ktorom by bolo určené, že postačí jej ohlásenie a nebude potrebné podať žiadosť o vydanie stavebného povolenia.

V konaní bolo tiež zistené, že navrhovateľ územným rozhodnutím nedisponuje a navrhovateľ túto skutočnosť ani nepoprel. Napriek tomu, že navrhovateľovi nebol vydaný písomný súhlas odporcu s uskutočnením ohlásenej stavby, navrhovateľ ignorujúc zákon (§ 57 ods. 2 stavebného zákona) svojvoľne začal so stavebnými prácami. Pokračoval v nich aj napriek upozorneniu zo strany odporcu po zistení štátnym stavebným dohľadom, že navrhovateľ pokračuje v stavebnej činnosti. Navrhovateľ nedbal na výzvu orgánu štátneho stavebného dohľadu, čo vyústilo do vydania rozhodnutia, ktorým sa nariadilo navrhovateľovi zastaviť práce na stavbe.

Zákonný rámec ďalšieho postupu odporcu bol daný ustanovením § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88a ods. 1 stavebného zákona. Odporca ako stavebný úrad zistil, že predmetnú stavbu navrhovateľ realizoval bez stavebného povolenia (či bez prípadného písomného súhlasu s jej uskutočnením na základe ohlásenia). Preto v súlade s § 88a ods. 1 stavebného zákona začal z vlastného podnetu konanie o dodatočnom povolení stavby, začatie konania oznámil navrhovateľovi a súčasne ho vyzval, aby predložil žiadosť o dodatočné povolenie stavby a doklady preukazujúce, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. Zároveň odporca navrhovateľa upozornil, že pokiaľ nepredloží v určenej lehote žiadosť o dodatočné povolenie stavby a požadované podklady, alebo ak sa preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

O začatí vyššie uvedeného konania sa navrhovateľ dozvedel najneskôr dňa 09.12.2011, kedy spísal list ako reakciu na oznámenie č. SÚ/CS 14211/2011/5/AZA zo dňa 24.11.2011. Napriek tomu ani po doručení výzvy navrhovateľ nepredložil v určenej lehote žiadosť o dodatočné povolenie stavby a nepredložil ani ďalšie požadované doklady. V takejto situácii stavebný zákon prikazuje stavebnému úradu (odporcovi) vydať rozhodnutie, ktorým nariadi odstránenie stavby. Odporca po vyššie uvedených zisteniach nemal teda inú možnosť, ako z vlastného podnetu (§ 18 ods. 1 správneho poriadku) začať konanie o odstránení stavby a o začatí tohto konania upovedomiť (§ 18 ods. 3 správneho) aj navrhovateľa ako účastníka konania. V takomto postupe odporcu ako orgánu verejnej správy nemožno vidieť nezákonnosť a ani ukrátenie navrhovateľa na jeho právach a právom chránených záujmoch.

Z uvedených dôvodov súd konštatoval, že návrh navrhovateľa na poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným zásahom odporcu bol nedôvodný. Odporca postupoval v medziach stanovených zákonom a preto súd návrh podľa § 250v ods. 4 O.s.p. zamietol.

Krajský súd tiež konštatoval, že návrh navrhovateľa bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty určenej § 250v ods. 3 O.s.p., podľa ktorého návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo. Ako vyplýva z administratívneho spisu, navrhovateľ o začatí konania o odstránení stavby, ktoré považoval za nezákonný zásah namierený voči jeho osobe, vedel minimálne od 25.05.2012, kedy prevzal oznámenie o začatí konania o odstránení stavby č. SÚ/SC 3066/2012/5/AZA zo dňa 17.05.2012. Návrh na súd bol podaný (osobne) dňa 06.07.2012. Z uvedeného bez pochybností vyplýva, že navrhovateľ zmeškal lehotu na podanie návrhu ustanovenú § 250v ods. 3 O.s.p., ktorá uplynula najneskôr dňa 25.06.2012.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na neúspech navrhovateľa v konaní tomuto nepriznal právo na náhradu trov konania, rovnako ani odporcovi, ktorý v systéme správneho súdnictva zásadne nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.